

РЕШЕНИЕ

№ 2681

София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на единадесети февруари две хиляди двадесет и шеста година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА НИКОЛОВА

**ЧЛЕНОВЕ: БОЙКА ТАБАКОВА
НИКОЛАЙ АНГЕЛОВ**

при секретар

Светослава Огнянова

и с участието

на прокурора

Пенка Богданова

изслуша докладваното

от съдията

Николай Ангелов

по административно дело № 9786/2025 г.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за противодействие на корупцията (КПК), преди това – Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), със седалище в гр. София, чрез процесуален представител – ст. юриск. К. Станчева срещу Решение № 6894 от 07.08.2025г., постановено по адм. дело № 842/2024г. по описа на Административен съд Хасково, с което е отменено нейно Решение № РС-756-22-122/19.12.2022г. Излагат се доводи за неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон и необоснованост – касационни основания по смисъла на чл. 209, т. 3 от АПК. По същество се изразява становище, че поставената от В. К., върху докладна записка с рег. № 3286р-24907/23.05.2022г., резолюция „Да“ има характер на писмено разпореждане, заповед на оправомощеното лице, изразяващо неговото решение и воля да се извършат посочените разходи, които се претендира да са направени в „частен интерес“ на разпоредителя с бюджетните средства. Претендира се извършените строително ремонтни дейности да нямат характер на подобрения и със същите да не се увеличава стойността на имота. Същите се сочи, че не са били необходими за запазване състоянието на имота, както и че са извършени с оглед изискванията на наемателя на имота. Претендира се дължимост на тези разходи от страна на наемателя на имота предвид разпоредбите на чл. 14 и чл. 15 от сключения между страните договор за наем. По изложените съображения се твърди наличие на частен интерес по смисъла на чл. 53 и чл. 64 от ЗПКОНПИ /отм./ у разпоредителя на бюджетни средства, при утвърждаване на разходи за подобрения в жилище, по отношение на което същият се явява наемател. Иска се отмяна на съдебното решение и постановяване на друго, с което да се отхвърли жалбата на В. П. К.. Претендират се разноски.

Ответникът – В. П. К., в писмен отговор, оспорва така подадената касационна жалба и настоява за отхвърлянето и. етендира се, че към датата на поставяне на процесната резолюция, К. не е имал качеството на наемател по отношение на процесното жилище и съответно се оспорва наличието на съзнателно отклонение от задълженията по чл. 14 и чл. 15 от този договор. Твърди се, че действието на този договор е породено на 21.07.2022г., датата на която е предаден имота за ползване, предвид което се оспорва касационния довод за наличие на „частен интерес“ при изпълнение на служебните правомощия от К. в процесния случай. Искане се потвърждаване на първоинстанционното решение.

Представителят на Върховна касационна прокуратура дава заключение за неправилност на обжалваното решение и предлага същото да бъде отменено.

Върховният административен съд, Шесто отделение, намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна. Производството пред първоинстанционния съд е след постановено отменително решение на ВАС № 9645/02.09.2024г по адм. дело № 12265/2023г.

За да отмени оспореното Решение № РС-756-22-122/19.12.2022г. на КПКОНПИ (наричана по-надолу само Комисията), Административен съд Хасково е приел, че същото е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на производствените правила, но в нарушение на материалния закон. Съдът е приел, че не е налице конфликт на интереси при поставяне на резолюция „Да“ от В. П. К. върху докладна записка с рег. № 3286р-24907/23.05.2022г., с която се сочи необходимост от разходване на средства за ремонт на служебно жилище, предвид липсата на „частен интерес“.

До тези изводи първоинстанционният съд е достигнал след като е установил, че В. П. К. е назначен за Директор на Главна дирекция „Национална полиция“ със Заповед № 8121 К-83/07.01.2022г. на Министъра на вътрешните работи и е встъпил в длъжност на 07.01.2022г. Установено е, че на 21.01.2022г. К. е подал заявление до Министъра на вътрешните работи с искане за временно ползване на служебно жилище от ведомствения фонд на Министерство на вътрешните работи, находящо се в гр. София. С положителна резолюция от министъра, заявлението е насочено към Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ в МВР. Със Заповед № 812з-134/04.02.2022 г. на Министъра на вътрешните работи е утвърдено предназначението за „служебно жилище“ на недвижим имот от ведомствения жилищен фонд на МВР, находящо се в гр. София, [жк], [адрес].

Със същата заповед, главен комисар В. П. К., на длъжност „Директор на ГДНП-МВР“ и членовете на семейството му, временно за срока на заемане на длъжността, са настанени в имота, считано от датата на подписване на двустранен протокол - опис за фактическото предаване на имота на наемателя за ползване. Директорът на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ (ДУСДД) е упълномощен от името на МВР да сключи писмен договор за наем с наемателя, да го запознае със заповедта и да извърши необходимите действия за фактическото предаване и приемане на жилището.

Административен съд Хасково е приел, че от приложената по делото административна преписка се установява, че на 23.03.2022г. е сключен Договор рег. № 5785р-9235/23.03.2023 г. за наем на жилище от ведомствения жилищен фонд на МВР,

между МВР, представлявано от директора на Дирекция „Управление на собствеността и Социални дейности“, като наемодател, и В. П. К., наемател, с предмет - жилище, със статут „Служебно жилище“, находящо се в гр. София, [жк], [адрес]. Приел е също, че съгласно чл. 26, ал. 1 от Договора, последният влиза в сила от датата на подписване на протокол-опис по чл. 12 за предаване на имота, като действието му е за срока на заемане на длъжността директор на Главна дирекция „Национална полиция“. Предвид последната разпоредба съдът е обосновал извод, че към датата на поставяне на процесната резолюция В. П. К. не е имал качеството на наемател по процесния договор, предвид което при изпълнение на служебните си задължения, като разпоредител на бюджетни средства не е действал при конфликт на интереси.

Съдът е приел още за установено, че с Докладна записка рег. № 3286р-24907/23.05.2023г., подписана от началник на сектор „Управление на собствеността“ в ГДНП и съгласувана с началник на сектор „Финансово-счетоводно осигуряване“ в ГДНП депозирана на 20.05.2022г., до директора на ГДНП главен комисар К. „за сведение и разпореждане“ се обосновава необходимостта от финансиране на стойност до 9 000 лв. от бюджета на ГДНП за обезпечаване на дейността на дирекцията. В първия параграф от докладната е посочено, че съгласно писмо рег. № 5785р-14358/16.05.2022г. от ДУССД са необходими финансови средства за доставка и монтаж на врати в размер до 4 200 лв. по подпараграф 10-302 „Текущ ремонт на недвижимо имущество“ и в размер до 800 лв. за закупуване на фаянсови и теракотни плочи, сифони и други по подпараграф 10-155 „Материали, консумативи и резервни части за строителство“. Посочва се, че същите са за доставка и монтаж в служебно жилище, находящо се в гр. София, [адрес]. В същата докладна записка се обосновава необходимостта от финансови средства и за други разходи - за закупуване на резервни части за ремонт на автомобили по щата на ГДНП и за закупуване на бензинова моторна коса, ножици за рязане на храсти и др.

С оглед приобщената към доказателствата Докладна записка с рег. № 3286р-24907 от 23.05.2022г., първоинстанционният съд е приел че на 20.05.2022г. В. К., в качеството си на директор на ГДНП, е поставил утвърдителна резолюция „Да“ с дата и подпис върху същата. Разходът за закупуване на фаянс, гранитогрес, сифон и фуга, в размер на 713,59 лв. с ДДС е бил одобрен и от финансовия контролор на ГДНП с контролен лист № 120 за извършване на предварителен контрол преди извършване на разход, а този за закупуване на 9 броя врати, аксесоари за тях и монтаж в размер на 4 117,00 лв. с ДДС с контролен лист № 139.

Установено е, че фактическото предаване и приемане на недвижимия имот, отдаден под наем е извършено на 21.07.2022г., между В. И. и Д. К. - служители в ДУССД - МВР, от една страна, и В. П. К., от друга, на която дата съдът е приел, че е влязъл в сила и самия договор за наем.

От събраните в първоинстанционното производство доказателства се установява, че от 10.08.2022г. В. К. - директор на ГДНП-МВР, е временно преназначен на ръководна длъжност Директор в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ към Ръководството на МВР, а със Заповед № 8121К-10093 от 19.08.2022г. на Министъра на вътрешните работи служебното правоотношение на К. с МВР е прекратено.

Производството пред административния орган е образувано по сигнал вх. № ЦУ01/С-756/26.09.2022г. и съобразно Решение № КИ-283/06.10.2022г. за образуване на

производство за конфликт на интереси на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

След проведено производство по специалния закон, Комисията е приела наличие на установен конфликт на интереси по отношение на В. П. К., директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР в периода от 07.01.2022г. до 10.08.2022г. като лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 26 от ЗПКОНПИ, за това, че е поставил резолюция „Да“ на 20.05.2022г. на Докладна записка с рег. № 3286р-24907/23.05.2022г., в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ.

С решението му е наложена глоба в размер на 5 000 лева на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ, в качеството му на лице, заемащо висша, публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 26 от ЗПКОНПИ.

На основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ от В. П. К. е отнета в полза на държавата сума в размер на 198,25 лв., представляваща полученото нетно дневно възнаграждение за 20.05.2022г., когато същият упражнил гореописаното правомощие в твърдения от органа частен интерес.

В полза на държавата от В. П. К. е отнета сума в размер 4 830,59 лв. с ДДС, представляваща материална облага, която органът твърди да е била реализирана в полза на К. в резултат на конфликта на интереси.

Първоинстанционният съд е приел за установено, че сред основните длъжностни задължения на К., като директор на Главна дирекция „Национална полиция“ е това да управлява бюджета на главната дирекция и да ръководи финансовото и материално-техническото осигуряване, като не допуска нарушаване на бюджетната дисциплина, предвид което като е поставил утвърдителна резолюция „Да“ на 20.05.2022г. върху Докладна записка с рег. №3286р-24907/ 23.05.2022г. В. К. е упражнил свое правомощие по служба, във връзка със заеманата от него висша публична длъжност.

На следващо място от приобщените по делото писмени и гласни доказателства се установява, че процесното жилище е собственост на Министерството на вътрешните работи и същото е определено за служебно ползване със заповед на Министъра на вътрешните работи. Със същата заповед В. К. е бил настанен в жилището за периода на заемане на съответната длъжност, считано от датата на подписване на двустранен протокол – опис за фактическото предаване на имота на наемателя за ползване.

В рамките на първоинстанционното производство след изпълнение на дадените от касационната инстанция задължителни указания, са събрани допълнителни доказателства. И двете групи разпитани свидетели, които съдят кредитира, установяват, че процесното жилище е било в лошо състояние и негодно за живеене, като ремонтът на служебното жилище бил нареден от зам-директора и началник на сектора, като същият започнал още през месец януари и месец февруари 2022г., далеч преди сключването на договор за наем на служебното жилище с ответника по касация. Заключение на съдебно техническата експертиза също е кредитирано установява, че за нормалната експлоатация на имота и за запазването му като такъв е била необходима подмяната на вътрешните и входната врата, както и на фаянсовите и теракотените плочки. Направените разходи за доставка и монтаж на тези средства са били в рамките на средните пазарни цени към извършването на ремонта, като с ремонта се е увеличила и стойността на имота.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение намира постановеното първоинстанционно решение за правилно и не страдащо от касационните основания по чл. 209 т. 3 АПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 от ЗПКОНПИ, за да се установи наличие на конфликт на интереси следва да са налице кумулативно три материалноправни предпоставки, а именно: 1. лице, което заема висша публична длъжност по смисъла на чл. 6 от ЗПКОНПИ; 2. частен интерес на това лице по смисъла на чл. 53, във вр. чл. 54 от ЗПКОНПИ и 3. възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето, заемащо висша публична длъжност, или на задължението му по служба.

По делото не е спорно, че в периода от 07.01.2022г. до 07.08.2022г. жалбоподателят В. П. К. е заемал длъжността Директор на Главна дирекция „Национална полиция“, като това обстоятелство, съгласно нормата на чл. 6, т. 26 от ЗПКОНПИ, му придава качеството на лице, заемащо висша публична длъжност, и предполага спрямо него приложимостта на забраните, въведени в чл. 55 - чл. 61 от същия закон.

С процесния акт се вмения нарушение на чл. 58 от ЗПКОНПИ. Последната разпоредба сочи, че лице, заемащо висша публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес.

Съгласно разпоредбата на чл. 53 ЗПКОНПИ, "частен интерес" е този, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение.

Нормата на чл. 54 от ЗПКОНПИ определя като "облага" всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие .

Касационната инстанция намира, че в хода на първоинстанционното производство са установени всички относими факти и обстоятелства, от които да се направи обоснован извод за наличие на предпоставките на чл. 52 от ЗПКОНПИ в тяхната кумулативност, така както се изисква по смисъла на цитираната разпоредба.

Наличието на конфликт на интереси се предполага от установяването по надлежния ред, че лицето, заемащо публична длъжност, участва в гласуването с цел постигане на облага с материален или нематериален характер или с действията си по отношение на свързано с него лице поставя същото в по-благоприятно положение в сравнение с останалите, като му осигурява подкрепа, предимство, избягване на загуба или неблагоприятно събитие и др. С поставянето на резолюция „ ДА“ върху докладната записка, която обосновава извършването на разходи за текущ и неотложен ремонт на служебно жилище не обуславя наличието на облага по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ/отм/. Правилни са изводите на първоинстанционния съд, че в случая правният субект, в чийто патримониум се е отразила имуществената облага (увеличената стойност на

недвижимия имот в резултат на вложените в него средства за ремонт - доставка и монтаж на врати и закупуване и плочки, сифони и др.), с оглед характеристиката на имота – за служебно ползване е Министерство на вътрешните работи. Безспорно е установено, че жилището е било в лошо състояние и негодно за живеене, а от приетото заключение на съдебно-техническата експертиза се установява, че за нормалната му експлоатация по предназначение и за запазването му като такова е била необходима подмяната на вътрешните и входната врати, както и на фаянсовите и теракотни плочки, а направените разходи в тази връзка не надвишават средните пазарни цени към момента на извършването на ремонтните дейности, като с тяхната стойност (6 208,55 лв.) се е увеличила и стойността на имота. Свидетелите са категорични, че ремонтът е започнал през месец януари/февруари 2022 г. по инициатива на наемодателя, т.е. преди датата на подписване на договора за наем (23.03.2022 г.), както и преди датата на влизането му в сила с подписването на протокол-опис за неговото фактическо предаване (21.07.2022 г.), като не се установява посочените ремонтни дейности да са били поставени като условие за сключването именно от ответника по касация.Ето защо и правилен е изводът на първоинстанционния съд,че към момента на извършването на ремонтните дейности, така и към момента на поставяне на въпросната резолюция – 20.05.2022 г., ответникът по касация не е имал качеството на наемател на жилището, доколкото съгласно чл. 26, ал. 1 от наемния договор същият влиза в сила с предаването му.

С оглед гореизложените обстоятелства следва да бъде споделен като правилен направения от съда извод, че от поставената резолюция не произтичат никакви конкретни облаги по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ за ответника по касация. Липсата на облага, води до липса на "частен интерес" /в този см. Решение № 9950 от 16.07.2010 г. по адм. д. № 3931/2010 г., V отд. на ВАС; Решение № 6165 от 12.05.2010 г. по адм. д. № 3439/2010 г., V отд. на ВАС; Решение № 522 от 19.01.2015 г. по адм. д. № 5913/2014 г., VII отд. на ВАС и др./ Извод за наличието на частен интерес, в конкретния случай, както правилно е установил първоинстанционният съд, не може да бъде изведен въз основа на така установените факти. Липсата на релевантен частен интерес във връзка с упражнените от В. К. правомощия по служба, в качеството му на директор на ГДНП, води до липса на конфликт на интереси.

Като е приел, че по отношение на В. К. не е налице конфликт на интереси и е отменил оспорения акт, съдът е постановил правилно решение, което при липса на основания за отмяната му следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложените съображения касационната жалба се явява неоснователна, като оспореното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, Шесто отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 6894 от 07.08.2025г., постановено по адм. дело № 842/2024г. по описа на Административен съд Хасково.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ВЕСЕЛА НИКОЛОВА

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ БОЙКА ТАБАКОВА

/п/ НИКОЛАЙ АНГЕЛОВ